

Amb la voluntat de continuar abordant els diferents aspectes que afecten l'art emergent, l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró presenta per a l'edició del 2022 *Salt i immersió*, un cicle comissariat per Pere Llobera amb propostes de Victor Jaenada, Marcel Rubio Juliana, Marria Pratts i Martín Vitaliti.

El cicle pren el seu títol de la traducció lliure que José Ángel Valente fa del poema «Il tuffatore», d'Eugenio Montale, inspirat en una pintura funerària del segle v aC trobada a la necròpolis de Paestum. Tant el poema com la pintura, en què s'hi pot veure un noi nu saltant de cap a l'aigua, reflexionen sobre la vida, la mort i la circularitat inherent a totes dues.

Travessades per aquesta visió tràgica però lúcida de la vida, les exposicions de Victor Jaenada, Marcel Rubio Juliana, Marria Pratts i Martín Vitaliti reflecteixen el compromís pregon i radical d'aquests artistes amb la seva obra. Tots quatre, en la seva condició del que Pere Llobera anomena «pintors naturals», aborden, mitjançant instal·lacions, artefactes i gestos tossudament pictòrics, la seva irreductible necessitat de trobar una veu pròpia dins l'existència.

#ImmersióEspai13

Fundació Joan Miró * J... Barcelona

Amb la col·laboració de:

B Sabadell
Fundació

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 470

www.fmirobcn.org

Activitat:

Dimarts 4 d'octubre, a les 18.30 h
1 possessió Drift: el manual
Conversa entorn del procés
i l'arxiu de l'exposició.
Amb la participació de Marria
Pratts, Pere Llobera i Jorge Vidal

Propera exposició:

Martín Vitaliti
Silly Symphony
28.10.22 — 15.01.23

Disseny gràfic: Sèntana

* J... Espai 13

Salt

MARRIA PRATTS — 1 possessió Drift
15.07.22 — 16.10.22

Cicle comissariat per Pere Llobera

immersió

Fundació Joan Miró * J... Barcelona

*La rosa existeix sense perquè, però no sense raó. [...]
En el fons més secret de la seva ànima, l'ésser humà només és autènticament si és,
a la seva manera, com la rosa, sense perquè.*

Martin Heidegger

Amb el tracte continuat amb la Marria Pratts he après una cosa: que el seu treball s'expressa mitjançant l'acció. Tot allò que ella activa en el present esdevé peça potencial per al futur immediat. I creieu-me si us dic que les «activacions» provenen dels llocs més inversemblants: rodamons, mecànics, veïns, encarregades de les parades del mercat de Sants, cambriers, amics i amigues de tota mena i procedència, encarregades de màrqueting de la Hewlett Packard i, és clar, l'arquitecte Jorge Vidal, que l'ajuda a projectar les estructures desmuntables que ella ha construït en una nau veïna al seu estudi i amb les quals modificarà integralment l'espai expositiu de la Fundació Joan Miró. Poca broma. Llegiu la declaració d'intencions que ens adreçava als seus captadors per a aquest cicle de l'Espai 13 i que ens va deixar estupefactes:

**La pintura serà la violència (flama/deliri/bilis/purgació)
del pinzell que vol caminar per la deriva i abraçar
el desig de ser d'una nova manera. 1 possessió.
(Aquesta idea també m'interessa, la possessió.)**

La bellesa no vol governar. Ni ser manada.

El foc ancestral per contagi serà 1 nou camí.

Fins a on pot evocar un paisatge?

(Vull construir un tub llarg i rosa que la gent transiti per dins, que ressoni i tingui una altra llum.)

El foc desborda amb cendres.

La pintura guardarà els secrets.

Al final no hi ha tub rosa, però juro que tota la resta continua vivent. Igual de vivent i descriptiu que és el títol de tot plegat, perquè efectivament hi ha invocacions, i un deixar-se posseir pel situacionisme continuat de la vida de la Marria. Costa fer una bastida conceptual a una cosa que es condueix tant des de l'acció; per això la frase de Heidegger a la capçalera.

Probablement, amb aquesta instal·lació de pintura expandida o arquitectura expandida o qui sap, Marria Pratts està obrint nous camins. Sembla que tot l'alimenta, que està amatent a tot i que no és indiferent a res. Hom es pregunta si l'art que la Marria vessa és tot

plegat l'excedent d'una personalitat que, efectivament, es desborda en cada acció de la seva vida metabolitzant-se en expressió.

Les noves formes de la pintura, ja ho sabem, ens permeten escapar-nos del rectangle convencional, de l'ús convencional del color en els seus pots o tubs. Ja fa uns anys li deia a una escultora implicada també en una edició passada de l'Espai 13, Lucía C. Pino, que en mirar les seves intervencions em semblava com si amb els seus artefactes pintés tridimensionalment. Ara penso que Marria Pratts, com el funicular que porta cap a la Fundació, es creua a mig camí amb aquesta manera de fer i esculpeix l'espai amb les seves pintures.

No veig el moment de tenir entre les mans la publicació que deixarà constància de tot el que haurà passat en aquest cicle —que haurà estat molt; moltíssim, de fet—, i en especial tot allò que la Marria ha arreplegat i no ha utilitzat per a aquesta exposició. Probablement això no s'acabi aquí, perquè és senzillament impossible de tancar, aquesta manera de fer i de viure.

Vull acomiadar-me amb un estrany, breu i com sempre difícilment classificable poema d'Enric Casasses que des del primer minut d'*1 possessió drift* ha vingut a fer-me companyia, mentre ens perdíem i ens retrobàvem entre pandèmies *drift*:

Ei, anem a passar una possessió demoníaca junts, no? encara em queden peles...

HO VULL FER TOT, I

FINS ALS

FINALS

PARE

Enric Casasses, Canaris fosforescents

Pere Llobera

Marria Pratts (Barcelona, 1988) és una pintora autodidacta. La seva obra transmet un món en descomposició on tots els errors són benvinguts per abraçar un Nou Somni. Ha exposat en solitari a Ruttkowski 68 (Alemanya, 2022), Everyday Gallery (Brussel·les, 2021) i SADE Gallery (Los Angeles, 2019), i ha participat en mostres col·lectives al MACBA, amb la peça *Sento Música Dintre Del Cap* (Transformació

d'un pensament borrós); a Tecla Sala (L'Hospitalet de Llobregat, 2021), i a Costa Mesa Conceptual Art Center (Los Angeles, 2020). La seva obra va formar part de la mostra *Punk. Els seus rastres en l'art contemporani*, que es va presentar al CA2M (Madrid), al MACBA (Barcelona) i a Artium (Vitòria) entre el 2015 i el 2016. Actualment prepara una exposició amb BibiGallery que tindrà lloc a Nova York a finals del 2022.